

BRALNO RAZUMEVANJE

Bina Štampe Žmavc: POPRAVLJALNICA IGRAČ

V parku Velikega mesta je stal star, vegast in zaprašen paviljon. Ljudje se niso zmenili zanj in tako je žalostno sameval sredi košatih dreves. Nekega dne pa se je kar čez noč vse spremenilo. Ko so tisto popoldne pritekli v park otroci, so od presenečenja na široko odprli oči. Pred njimi je sijal od praga do strešnikov prenovljen, skoraj pravljичen paviljon! V lončkih na oknih so rasla čudovita majhna drevesca in vrata so bila prav skrivnostna. Otroci so stali in gledali in niso mogli verjeti! Za hip se jim je zazdelo, da so se znašli v začaranem vrtu! Toda ne! Tukaj so bile vendar njihove mame, tete in babice pa strici, očetje in dedki. Ti pa so zagotovo veliko prerესni, da bi se sprehajali po začaranih vrtovih. Vrhu tega pa so tudi oni debelo strmeli v prenovljen paviljon. Torej že mora biti res, kar vidijo! Ne da bi se še kaj obotavljali, so potrkali in pritisnili na kljuko... Oglasila se je kukavica – in vrata so se odprla! »Uh, saj to je pravo kraljestvo igrač!« je vzdihnila Daša. »Zares,« so za njo zavzdihnili še drugi in očarano gledali okoli sebe. Nad njihovimi glavami so krožili golobi iz papirja, pozibavali so se lampijoni, podobli živopisanim pavom, in marionete s poslikanimi obrazi so z nasmeškom pregibale roke v pozdrav. Prostor je bil od stropa do tal ena sama skladovnica novih in že malce zaprašenih igrač: lutk, medvedkov vseh velikosti, pojočih skrinjic, avtomobilov, porcelanastih in cunjastih punčk, vetrnic, frnikol, in gumijastih svinčenih vojakov, velikih in majhnih konjev, plišastih stonog, kočij in vlakov, vitezov z zarjavelimi sklepi in... Vsega sploh in bilo mogoče prešteti! Otroci so vneto gledali naokoli, ne da bi opazili dedka, ki je stal za pultom in jih dobrohotno pogledoval. »No, ste se zdaj za silo nagledali?« jih je ogovoril. Otroci so se začudili in postalo jim je malce nerodno, ko so videli, da niso sami. »Smo,« so odgovorili. »Ali ste vi tukaj prodajalec?« je pogumno vprašala Daša. Dedek je odločno odkimal. »Ne, nisem prodajalec, ker tole ni prodajalna, veste. Lahko bi rekel, da sem popravljavec, ker je tole popravljalnica igrač.« »Smešno!« se je zahihitala Špela. »Še nikoli nisem slišala za popravljalnico igrač! Najmanj pa za popravljavca igrač!« »O, na svetu so še bolj nenavadni poklici, kot je moj,« je skromno dejal dedek. »Ali popravljate vse vrste igrač? Tudi take najbolj bolne, polomljene in oguljene?!« je nejeverno vpraševala Ivana. »Ravno take najraje popravljam!« »Aha! Že razumem. Reči hočeš, da lahko popraviš katerokoli igračo, pa bo spet takšna kot nova!« je navdušeno klepetala Daša »Seveda,« se je zasmeljal dedek. »Pri meni so vse popravljene igrače zmeraj takšne kot nove! Celo boljše!« »Kdaj pa sprejemaš popravila!? Mojim igračam se zelo mudi!« je nestrpno vprašala Daša in se z upanjem zastrmela v dedka. »Lahko kar takoj! Popravljalnica je že odprta in od danes naprej bo popravljala vsak dan. Za posebej hude primere pa tudi ob sobotah in nedeljah!« »Juhu!« je zavriskal Gaj. »Ravno ob sobotah in nedeljah se igrače najraje pokvarijo!« »Me veseli, da vam delovni čas ustreza,« je veselo pomežiknil dedek. Otroci pa so že hiteli skozi vrata. Strašansko se jim je mudilo razklepetati novico o popravljalnici v starem paviljonu.

(odlomek)

1. Odgovori na vprašanja.

Kaj je stalo v parku velikega mesta?

Zakaj je paviljon sameval?

Kaj se je zgodilo nekega dne?

Kdo je začudeno strmel v prenovljeni paviljon?

Kakšna je bila notranjost paviljona? Kaj so videli otroci, ko so vstopili?

So bili otroci dedka veseli? Zakaj?

Kako je dedek poimenoval sam sebe?

Katere dni v tednu je popravljalnica igrač odprta?

Misliš, da so otroci našli kaj igrač za popravljalnico? Zakaj tako misliš?

Je tudi tebi na misel prišla kakšna vaša igrača, ki bi jo nesel v popravljalnico? Katera?

2. Besedilo skušaj obnoviti v 8 povedih.
